

రంగ భూమి

“బ్యాండ్లదేవ్ను గుర్తించాలి. అన్నాడు” వక్త. కళ్లు మూసుకుని ఎడంచేత్తో ఉపన్యాసాన్ని మరికాస్తా ఒత్తుతూ, తలఊపు కాస్త క్రాపు చెదర గొట్టింది. పెదవుల మీద వెటకారపు చిరునవ్వు. మూసిన కళ్ళు చిరునవ్వుతో మరి కాస్త మూసుకున్నాయి.

నోరంతా పిగరెట్టు కోరింది. సభలో కాలాదానికి వీల్లేదు. కొనలేదు కూడ. తెలిసే జేబు తడుముకున్నాను, రెండు రూపాయి కాగితాలూ భద్రంగా ఉన్నాయి. ఉన్నవి రెండే.

“ఇది జ్ఞాతీ-మృత-ప్రశ్నకాదు మ్యానవ సమస్య. మ్యానవ సమస్య హిందూ క్కాదు ముస్లిమ్ క్కాదు మ్యానవ సమస్య”

మళ్ళీ కాస్త క్రాపు గెంతింది. క్రాపులో పాయ. ఎడం చెయ్యి ఉపి నప్పుడల్లా ఎగిరి యచాస్తానంలో పడుతుంటుంది. అతడు శరీరం అంతటి తోటి ఉపన్యసిస్తాడు.

“అమ్రికా సంగతేంటి? అమ్రికా? ఆళ్ళకి మందుగుండిస్త నారంటాగా పాకీస్తానోళ్ళకి?”

కళ్ళు సగం మూసుకుని అడిగాడు. మాముందు వరుసలో కూర్చున్న వయో వృద్ధు. మూడు నాలుగు రోజుల వయసుగల తెల్లటి గెడ్డం బూరుగు దూదిలా నల్లటి చొక్కా దవడల మీద అంటుకుని వుంది. అడుగుతున్నప్పు డు నోరు ఎడంపక్కకి ఎక్కువ సాగింది చూపులేని చూపులు అతని ఎదుట కూర్చున్న ఆసామీ మెడమీద కదలకుండా నిలిచాయి.

చాల సేపుగా ముక్కుకి తగులుతున్నా సారా వాసన యిప్పుడు మెడడుకి తగిలింది.

“ఉళ్”, అన్నాడు నా వరుసలో ఎడం పక్క నాలుగో ఆసామీ.

“ఏం? అమ్రికా సంగతేంటి అడక్కుడదా? మరి చైనా అళ్ళూ?”

"షటప్". నభలో ఎక్కడో మరో గొంతు.

నోరు ఆకలిగా ఆరిపోయింది. సారా వాసన ఆకలి రెక్కెత్తించింది. లేచి మెల్లగా వరస చివర వరకు వచ్చాను. నయగుద్దిదాటి. అద్దతాడు కింద నించి వంగి నడవలో వడ్డాను నభలో నిమ్నోన్నత జాతుల మధ్య నడవలో

"అందుచేత మనం బ్యాంక్లో దేవును వెంటనే...."

పేవ్ మెంట్ మీదికి వచ్చేవరికే నాకన్న ముందు జాగ్రత్తవద్ద జనం తోసుకుంటూ పోతున్నారు. బస్ స్టాపుల దగ్గరికి.

జేబు తడుముకున్నాను. లేచి సిగరెట్ల కోసం. కాదు, ఉన్న రెండు రూపాయి నోట్ల భద్రత కోసం. నాభుజం తట్టారెవరో వెనక్కి తిరిగి చూశా రామసుబ్బు. మీటింగుకొచ్చాడా? అలాంటి అభిరుచులు ఆతనికున్నాయని నేననుకో లేదు.

జనం పలచగా ఉన్నవేపు అనుకోకుండా నడిచాం. ఒకటాక్టి మమ్మల్ని మొగమాట పెట్టడానికి మెల్లగా అగుతూ మా ఎక్కాగా సాగింది. చెయ్యి ఈపాడు రామసుబ్బు.

"మీ ఇల్లెక్కడ?"

రాయపేట.

"ఎక్కడ?"

ఎక్కడకేం జేస్తాను. ఎక్కడ జేబులో రెండు రూపాయలు తడుముకున్నాను.

"మొదలై మాంబళత్తిలే ఎన్నై ఉట్టిట్టు అప్పరం రాయపేట"

నా గుండెలు కాస్తా బొడ్డుదాకా జారాయి. రామసుబ్బు నాతో మాట్లాడుతూనే దైవదుకి దారి చేపుతున్నాడు.

ఫస్టుని నాడు క్లబ్బు జాకీ కొట్టినాడు తీపి నంచే పన్నెండు గుడ్. లోవిక పోతే షో అయేదాన్ని చాన్సుండే. పోతివి షో ఆల్ కౌంట్ రారే.

చక్రంగాడు డీల్. పుల్ కౌంట్ .నూ త్తి మూణు మొళ్ళమా అప్పా! ఇత
 తుపక్కం.... పూల్ పోచ అందిరుటా.... నా జేబులో రెండే రామసుమ్మి
 గాడు మీటరు మీద నూట అరవై. జేబులో డబ్బు చాలదు. ఇంట్లో లేదు.
 రాత్రి పదిగంటల వేళ పక్కఇంటి వాళ్ళను లేపి అప్పు అడగాలి. రిస్టు వాచి
 ఇచ్చిరేవు రమ్మంటాను అయితే పిగరెట్లు ఎందుకు కొనకూడదు.

ఇంటి ముందు ఆగింది "మూణు ఇరువదు" జేబు తడుముకున్నాను.
 పోయిన పది రూపాయలూ నోటు కోసంలాగ

"ఎన్నసార్?"

పది రూపాయలు ఎక్కడో పోగొట్టుకున్న కాల్యవిక సత్యం మాట
 లోకి అనువదించ బోతుంటే.

"అమ్మయ్య! వాచ్చావా!" ఆ స్తవరుడి గోంతు! మా ఇంటి కిటికిలోం
 చి తొంగి చూపింది ఆతని ముఖం.

"టాక్సీ ఉంచు మనం పోవాలి."

ప్రాణం లేచొచ్చింది.

"వెదవ మీటింగులూ మవ్వు సాయంత్రం నుంచి పోన్ చేస్తున్నా.
 ఆరోసారి చేస్తే ఇంక అవిడ తిడతారని వాచ్చేళా. ఎప్పటికన్నా రాకపోతవా
 అవి "

" సావం ఎంత భయం నేనంటే "

అంది మా అవిడ అరుగుమీద విలబడి.

కోటు రోపల చంక కింద ఎత్తుగా కనబడుతోంది. ఆతనెక్కుతుంటే
 సరుకు. పెద్ద మా అవిడకి కనపడకుండా దాపరికం!

"ఎన్ని గంటలకి" మా అవిడ వేసింది సబ్బై వ ప్రశ్న.

"ఎందు కండీ. పదీ పదిన్నారా లోవుగా --"

"ఈ రాత్రా. రెపోద్దున్నా?" అదీ వదిలైన అనుమానమే

టాక్సీ కదిలాక ఇంక దైర్యంగా సిగరెట్లకి రెండు రూపాయలు పెట్టు
బడి పెట్టోమ్మనని పించింది. పచ్చి ఆలోచన! ఆస్తి పరుడుండగా నేనెందుకు
కొనడం!

ఆస్తి పరుడి పేరు సోమసుందరం. 'సోమ్స్' అంటాం; గార్ప్ వర్తిపార్
వైట్ సాగాలోని ప్రసిద్ధి ఆస్తి పరుడి పేరు అంచేత ఆస్తి పరుడు కూడ.

"ఏమిటి విశేషం?"

ప్రశ్నలో కుతూహలం లేదు.

"విశేషం "ఎరై నా దక్కేది అనుభవం. చెయ్యి జేబువెతికింది. రెండు
రూపాయలు కోసం కాదు. అలవాటుకొద్దీ. సిగరెట్లకోసం సోమ్స్ అత్రంగా
తీసి ఇచ్చాడు. సిగరెట్లు పెట్టి అగ్గిపెట్టి. ఎందుకీ అతి మర్యాద? ఏదో ఉంది
నాతో పని. నాతో ఏం పనుంటుంది వీడికి? పేరుతప్ప డబ్బులేని రచయితతో!

టాక్సీ వంపేస్తుంటే అడిగాను. "తిరిగి ఇళ్ళకు చేరుకోడం!"

"మన కారుందిగా! సుబ్బిగాడికోసం పంపా సాషగ్రి తీసుకురమ్మని"

గోర్ప్ అనేక్కి హాలులోంచి వెనక వరండాలోకి అడుగు పెట్టాం.
వైతరణి వాసన గుప్పుని గుండేలంతా నిండిపోయింది. కాస్త తం తిరిగినట్ల
యింది.

"ముత్తు! ఆరుకుర్పీలు రెండు గుండ్రబల్లలు వెయ్యి కాస్త అటు.
డీడిపప్పు. ఫింగర్ చిప్పు చెయ్యి తోందరగా

ముత్తు అతి హడవిడిగా ఏర్పట్లు చేస్తున్నాడు స్తంభానికి జేర్లబడ్డాను
ఇలాంటి క్లబ్బులో మెంబరౌతానా ఎప్పటికన్నా! చెయ్యిజేబుతడిమింది. రెండు
రూపాయలు అంతులేని పేరుప్రఖ్యాతులు నాలపి! ఇలాంటి మిత్రులు అప్పు
డప్పుడు పిలుస్తుంటారు నన్ను ఎందుకు పిలుస్తారో! ఈమిత్రులు ఎవరూ నా
పుస్తకం ఒక్కటి చదవలేదు కాని గొప్ప రచయితవని ఒప్పుకుంటారు

రెండు కార్లు అగాయి అవతల ఒక దాని వెనక ఒకటి, తెల్లని

బద్దరు వ్యక్తి ఒకడూ దిగాడు ఒక కారులోంచి తెల్లగా చీకటిహల్లోంచి నడిచి వచ్చాడు లోపలికి సోమ్మో "ముత్తూ! "ముత్తూ ఇడియట్ హల్లో లేట్ వెయ్యాలని తెలీదు!" అన్నాడు ఆత్రంగా.

'లే కేండుకండి: చీకట్లో ఉంటే వెలుగులోవన్ని నృస్థంగా చూడోమ్మ, అన్నాడు తెల్ల బద్దరు వ్యక్తి. చీకట్లో "బద్దరు" ఎలా కనిపించింది నాకు, కన్ను చూడలేకపోయినా, మెదడు గ్రహించింది.

"ఇతను మా ప్రెండు. నవలలు రాస్తాడు" అని

"వారిని చూడలేదుగాని, తెలుసు"

"వీరు ఫలానా ఫలానా ... కొత్త కాంగ్రెసు ఎం. పి. అన్నాడు సోమ్మో.

మూడు కుర్చీలూ ఆక్రమిస్తుంటే రెండో కార్లో జనాన్ని గురించి నాకు ఆత్రం యెక్కువైంది.

"నేనే తీసుకు రమ్మన్నాను మిమ్మల్ని. మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని చాల కాలంగా. నేను యూరప్ నించి తిరిగొచ్చి నప్పటినించీ" అన్నాడు బద్దరు ఎం. పి.

"సామగ్రి" రంగ ప్రవేశం. రామనుజు రంగరావు వైశాళికులు. బద్దరు ఎం. పి. మాటలు తాత్కాలికంగా చెవికి ఎక్కలేదు నాకు.

"మిప్ సుందరీ పిళ్ళె. ప్రఖ్యాత నర్తకి." రంగరావు ప్రకటన.

సోమ్మో అతి చాకచక్యంగా బద్దరు ఎం.పి. పక్క చేతుల్లేవి కుర్చీలో కూర్చో పెట్టాడు సామగ్రిని. అతను లోకసభామర్యాద ననుసరించి "స్వాగతం" అన్నాడు. రాజకీయ దరహాసం జతచేర్చి కాస్త నడుం ఎత్తి నట్టు ఎత్తి వెంటనే నావంక తిరిగి, వెనకటి సలహాషణ. అంతరాయం కలిగినప్పటినించీ అందుకున్నాడు.

"నేను యూరప్ నించి తిరిగొచ్చినప్పటినించీ."

తెలుసయ్యా, పేపర్లో వదిందిగా నీటొమ్మతోసహా; నర్కారు సొమ్ము
(తేరగా వాస్తే యూరప్ ఏమిటి. చంద్రమండలం దాక పోయొస్తాను నేను)

“ప్రాంక్ ఫర్లో నా ప్రసంగం ఒకటి రికార్డు చేశారు రేడియోకి”
(చెయ్యూరూమరి; మనఎం.పి.లు యెంతవళ్లొ పైదేశాల వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది?)

“అందులో మీనవలని గురించి రెండు నిమిషాలు చెప్పాను. మీ
'అభ్యాగతులు వవలని గురించి”

నా వవలూ; అభ్యాగతులూ. అది చదివిన ఎం. పి. చదివి అర్థంచేసు
కున్నా ఎం.పి. దాన్ని గురించి పరదేశంలో రేడియోప్రసంగంలో రెండు నిమి
షాలు మాట్లాడిన ఎం. పి. ఒకడున్నాడా!!

“గుంటర్ గ్రాస్ రచనా శిల్పానికి దీనికి ఉన్న పోలికలు”

పట్టేశారు అమ్మగదిద కొడుకు; పరవాలేదు. గుంటర్ గ్రాస్ని చదివిన
ఎమ్. పి. ఒకడున్నాడంటే దేశానికి వినాశం మరీ అంత దగ్గర్లో లేదని
ఒప్పుకొవాలి!

“తేడలు— తర్కించాను”

సోమ్మకి ఈనంభాషణ అంతగా నచ్చలేదు. మగువ మ దువుల జములు
అల్లిక వలలో ఎమ్ .పి. గారిని పట్టాలని ఆతవి ఆత్రం. పానీయం గ్లాసుల్లో
స్వయంగాపోస్తూ సుందరీ పిళ్ళె చెవిలో గుస గుస లాదాడు. సుందరీ పిళ్లె
చల్లని ఐస్ సోడా విస్కీ మీద పోపి. చురుకుగా చేమరుస్తున్న గ్లాసు ఆచేత
వయ్యారంగా ఎమ్.పి. గారికి అందించబోయింది. సాహితీప్రియ ఎమ్ . పి.
చేత్తో అందుకో బోయాడు. వయ్యారంలో గారం జతజేర్చి. 'ఉహూ' అంది,
ఆని పెదవుల కందించింది. ఎం. పి. చప్పరించకుండా ఆమెనంక చూసి,

“పిళ్లె! సంస్కృత సంబోధన .తప్పుపట్టుకోవద్దు—ఎవరి చేత్తో వారు
పట్టుకుని చప్పరిస్తే తప్ప విస్కీ పట్టివ్వదు.”

గ్లాసు తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు ఎం.పి. మరొక చేతితో ఆమెదాకేలు

కదిలింబాడు. గ్లాసు బల్లమీదపెట్టి. అచేత్తో ముత్తుపెట్టిన పింగర్ చిప్పకాస్త మిర
వకాయసాస్ తో జోడించి అప్యాయంగా నమిలి. మరొక గుక్కెడు విస్కీతాగి.

“మీరు ఆనవలని ఇంగ్లీషు లోకితర్జుమా చేయించి ఇవ్వగలిగితే పబ్లి
షర్సుని నేను చూపిపెడతాను. ఇంగ్లీషు తర్జుమా — జాగుంటే — అమెరికాలో
వర్జిన్ చేయించవచ్చు. జర్మన్ వెర్షన్ గారంటీ”

“పిల్లే ఆయనమీదికి జరిగింది. ఆయన డాక్టరు ఆమె చేల చెరంగు
మాటున చిన్నకల్లోలం లేవడీస్తోంది” పిల్లే మరికాస్తా ఒరిగింది.

నాచెయ్యి అనుకోకుండా జేబు తడిమింది. రెండురూపాయి కాగితాలా
నాజీవిత పునాది రాళ్ళలా తగిలాయి. సోమ్మి పొరబడి పిగరెట్టు అందింజాడు
పిస్టల్ తాంటి లైటర్ తో వెలిగించాడు.

“సింగపూర్ లో కొన్నా” అన్నాడు కాస్తా గర్వంగా.

అరగంట పరకు అనందర్పమైన నంకోచాలతో సంభాషణ నడిచింది.

“బాంగ్లా విషయం నిండా బాగాచెప్పినాడు” రామశుబ్బు.

“లిక్కర్ లై సెన్సు దండిగా ఇచ్చి పారేస్తున్నారు. నేనూ పెట్టా రంగా

“ఆదర్శాలకీ ఆచరణకీ మధ్య అంతరం మన దేశంలో ఉన్నంతా
ఎక్కడా లేదు” ఎమ్. పి.

“మన ప్రస్తుతపార్టీయే దానికి సాక్ష్యం “

నేను కాస్త తెలివి తక్కువగా. తిక్కగా, సోమ్మి కంగారు ఎం.పి. దరహానం
పిల్లే వీనపయోధర మర్థన చంచలకయుగళాలి. ఎం.పి. ఆలోచనాపూర్వకంగా
అన్నాడు.

“వాస్తవికంగా బ్రతకడం ఆలోచించడం మనకి అలవాటు కావాలి.

పాతచింతకాయ పచ్చడి ప్రాచీనాన్నత్యాన్ని గురించి చర్చిస్తూ చమ్మబ్రతుకులు
బ్రతికి ఏంలాభం? చెప్పేటానికి చేసే దానికి పొత్తుకలవాలి. మనమిత్రుడు ఆ
నవల అద్భుతంగా రాశాడు. దురదృష్ట వశాత్తు రచయితాల్లోనే చాల మందికి

అది అర్థం కాదు. మన రచయితలో నూటికి తొంజే మంది కొన్నివిషయాలపై పిదపాల్పి గీటురాళ్ళుగా పెట్టుకుని మానవ లోకాన్ని పరిశీలిస్తారు. న్యాయ ధర్మాల విషయంలో. ఏవ్యక్తికా వ్యక్తికీ భిన్న భిన్న కోణాలు-ఉన్నాయని వాళ్ళేరుగరు "సోమ్మె సుఖంగా లేదు. పిల్లే ఎం.పి. ఒడిలో తల వల్పింది. రవంత తెరుచుకున్నానోరు ముఖంలో చేసిన వుండులాగుంది. పెదవులకొసవి చిరుతడి తెల్లగా ఎండి చారిక కట్టింది.

సోమ్మె తోచక విస్కీ మళ్ళిపోకాడు.

"నిద్రపోయింది" — రంగా.

"ఓవర్ వక్స్" — రామసుబ్బు అసహ్యమైన చలోక్తి.

"కవిగారు ఈమెను ఎక్కడైన లోపల నిద్రబుచ్చి వస్తారా?" ఎం పి.

"ఊ" అంటానేమోనని సోమ్మెగడిఅదుర్దా. నావంక కొరకొరచూకాడు

"అశక్తి మీకేఉంది. దేశంలో ఆపొజిషన్నంతా పడుకోబెట్టేశారు.

మొన్న ఎలక్ష్షన్లో" —

ఎమ్. పి. నవ్వు. కిల్లీలేని నవ్వులాగే ధ్వనించింది "పిల్లే" అన్నాడు అందులో ఆప్యాయక ఉంది. నిజంగా సోషలిస్టే తన హోదా గుర్తులేనట్టు "పిల్లే"తో సహా అందరం సమానులమైనట్టు వ్యవహరించాడు. మెల్లగా నడిపించి లోపలికి తీసుకుపోయాడు.

అయిదో రౌండ్ తరువాత రమ్మీ మొదలెట్టాం. రామసుబ్బు వేక కలుపుతుంటే సోమ్మె నన్ను పక్కకిపిలిచాడు.

"నువ్వంటే మహాగురి వాడికి. ఇండస్ట్రియల్ ఆల్కహాల్కి దరఖాస్తు పెట్టాను. నువ్వు కాస్తాగట్టిగా చెప్పావంటే వీడు ఇప్పించేస్తాడు." అన్నాడు.

"ఏదో ఉండని ముందేఅనుకున్నానులే దానిలో మీకేమన్న లబ్ధి ఉందా అని అడిగాడనుకో కాస్త తెలివి రగిలి అన్నాను.

"నీకూ నాకూ మధ్య ఎవరిది? అన్న ప్రశ్న ఉంటుందా? నీఇంటదే

ఎన్నిసార్లు కట్టాను? నీ పెలిపోవ్ బిల్స్ ఎన్నిసార్లు కట్టాను”

“ఆ సంగతే చెప్పతాను, నేనీ ఉపకారం చేస్తే నా పెలిపోవ్ బిల్స్”

“ఒరే వేళాకోళం కాదు. ఏడాదికి అయినారు లక్షలు మిగులుతుంది ఎల్లాండి మళ్ళీ పోతున్నాడు ఢిల్లీ. రేపే చెప్పాలి.”

రామసుబ్బు ఆటకీ పిలిచాడు. ముక్కలు తీశాడు. రంగులు ఆతుక్కు పోయాయి. వైతరణి విప్పి వాసన వెయ్యడం మొదలు పెట్టింది. నేను నెగ్గా. నన్నాడు. ముగ్గురూ ఆల్ కౌంటులు మువైరూపాయలు. సోమ్మోగాడు నా ముక్కి చూసి నన్ను నెగించినట్టు చూచాయగా తెలుసు. ఆలోచనలన్నీ ఆచుక్కు పోయిన సందర్భంలో —

“పిల్లె” ఎం. పి ల పునఃప్రవేశం.

“రేపు చాల ఎంగేజ్ మెంట్ నున్నాయి, సెలవు”

“మావాడు మిమ్మల్ని రేపు మధ్యాహ్నం లంచాకి పిలవాలని” సోమ్మో,

“అవిడ నెందుకు బాధపెట్టడం? “నావంక తిరిగి” అవిడ ఒకరు ఉండి

ఉంటారని నమ్మకంతో అన్నాను” అని పూర్తి చేశాడు ఎం. పి.

“రూడిగా నా ఆస్తి త్వం ఎంత నిజమో-అంత”

“మీరే రాకూడదూ మా గెస్ట్ హౌస్ కి ఈ రాజకీయ మిత్రుల నుంచి. నాకు విడుదల దొరుకుతుంది?” అన్నాడు ఎం.పి.

తప్పకుండా వస్తాడండి, నాకారులో పంపిస్తా” సోమ్మో.

“మీ కందరికీ ఆకారు ఇరుకొతుందేమో. ఇరుకులోను ఒక సుఖం ఉందిగాని ఆయన వస్తానంటే కవిగారిని ఇంటి దగ్గర దింపేసి పోతాను” ఎం పి.

కారులో వెనుకసీట్లో కాసా తేలిపోతు విమానంలోలాగ. రోడ్డుమీద తెల్లగీతాలు రెండు మూడుగా వీలిపోతుంటే దీక్షగా చూస్తున్నాడు.

ఎం. పి. అన్నాడు,

“ఇండస్ట్రియల్ ఆల్కహాలు పర్మిట్ కోసం దరఖాస్తు పెట్టాడు

కాస్త లేచి కూర్చున్నారు.

“మిమ్మల్ని చెప్పమన్నాడా?”

నేను ఔననలేదు.

“అసలు వాళ్ళందరికీ దండిగానే ముట్టజెప్పాడు. అంచేత ఇస్తారు మీరు కపీసం పాతికవంతు వాటా అడగండి. వాదిలిపెట్టొద్దు.”

“అడగడం నాచేతగాదు. అడిగిన ఏదోచెప్పి ఎగ్గోడతాడు అప్పుడప్పుడు అప్పుతిచ్చి తన రుణం తీర్చుకుంటాడు.

.... లాభం లేదు”

“నాకాశ్చర్యం వేసేదేమిటంటే—

మీరు ప్రతిమనిషినీ పుస్తకంలా చదవ గలరు. వాళ్ళకి పై బెయ్యిగా ఎండుకుండలేరు?”

“నేనూ మనిషివిగనక నాలోరచయితాది పై చెయ్యే మనిషిని మాత్రం కాస్త చచ్చుతరహా.”

ఎం.పి అప్యాయంగా నాచెయ్యి నొక్కాడు. మర్నాడు కలుసుకుందా మన్నాడు.

కారు దిగి మెల్లెక్కుతుంటే అలవాటు కొద్దీ జేబు తడుముకున్నాను. అసలు రెండురూపాయి నోట్లతోపాటు ముప్పై రూపాయలు సోమ్మముట్ట జెప్పిన లంచం, కాస్త మనసుకి దైర్యం ఇచ్చింది.

మంచంమీద నడుంవాల్చి కలలతో నిండిన కలత నిద్రలో మురిగి పోయాను. వాటినిండా భావిని గురించిన ఆకాన్వన్నలు — ‘అభ్యాగతులు’ మిలియన్ ప్రతులు అమ్ముడు పోయింది నేమ చంద్రమండలంతో ఉన్నాను పక్కకి ఒత్తి గిలితే జేబులో ముప్పై గుండెకు తగిలి కల కరిగి పోయింది.

అతరువాత తెరపడిపోయింది రంగభూమి కాళీ—చీకటి—

(జ్యోతి; దీపావళి . 1971)